

สำเนาฉบับ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์ที่ ๔๒/๒๕๖๓

วันที่ ๗ เดือน พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { พันโท ณรงค์ ขุนหอม

ผู้อุทธรณ์

{ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกิ้งเพล

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินการ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

อุทธรณ์นี้ ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ บ้านปากกุดหวาย ตำบลหนองกิ้งเพล อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ได้รับคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ อบ ๘๘๒๐๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้หยุดดำเนินการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและขอให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว

จากกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่งที่ อบ ๘๘๒๐๑/๘๗๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ให้ผู้อุทธรณ์ปรับปรุงแก้ไขและระงับเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น และผู้อุทธรณ์ได้ยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๖๓ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีคำสั่ง ที่ อบ ๘๘๒๐๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดดำเนินการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและยื่นใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ โดยกรมอนามัยได้รับเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง จึงมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงคู่กรณีและหน่วยงานตรวจสอบข้อเท็จจริงสังกัดกรมอนามัย ครอบคลุมคำสั่งข้อมูลวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ โดยมีผลการดำเนินการดังนี้ ๑. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๗๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ แจ้งการดำเนินการในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ถึงผู้อุทธรณ์ให้เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐานอื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ เพิ่มเติมข้อมูลหรือพยานหลักฐาน ๒. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๗๕ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นจัดทำคำชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งให้หยุดดำเนินการ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีหนังสือ ที่ อบ ๘๘๒๐๑/๒๑๖ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ชี้แจงแก้คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น กรณีให้หยุดดำเนินการ ๓. มีหนังสือที่ สธ ๐๙๔๕.๐๕/๑๘๗๖ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๓ ขอความร่วมมือศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ซึ่งศูนย์อนามัยฯ มีหนังสือที่ สธ ๐๙๒๐.๐๑/๑๒๖ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๓ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาอุทธรณ์

คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตรวจพิจารณาเอกสารหลักฐาน รวมถึงกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง...

ประเด็นที่หนึ่ง ในขณะที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกคำสั่ง การเลี้ยงสุกรของผูุ้ทธรณ์ปฏิบัติ ไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อบังคับตำบลหนองกินเพล เรื่อง กิจการซึ่งเป็น อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จนก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยบริเวณ ใกล้เคียงหรือไม่ อย่างไร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพลได้รับแจ้งจากศูนย์ดำรงธรรมอำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี กรณีราษฎรได้รับความเดือดร้อนกลิ่นเหม็นจากฟาร์มเลี้ยงสุกรและเข้าตรวจสอบพบว่า ผูุ้ทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกรโดยไม่มีใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามข้อบังคับ ตำบลหนองกินเพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๕ ต่อมาเจ้าพนักงานท้องถิ่น ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงระดับตำบลเข้าตรวจสอบข้อเท็จจริงและหาแนวทางแก้ไขปัญหา เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ พบว่า ผูุ้ทธรณ์เลี้ยงสุกรประมาณ ๕๐ ตัว มีกลิ่นเหม็นที่สร้างความเดือดร้อน และมีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของประชาชนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจริง จึงได้แนะนำให้ดำเนินการ ปรับปรุงแก้ไขกำจัดกลิ่นเหม็นโดยใช้จุลินทรีย์ EM เติมนลงในบ่อน้ำเสีย และกำหนดเวลาให้ผูุ้ทธรณ์ดำเนินการ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑ เดือนนับจากวันที่แจ้ง แต่ผูุ้ทธรณ์ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จึงได้ตรวจติดตาม ในช่วงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ถึงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๓ อีกหลายครั้ง พบว่า ผูุ้ทธรณ์ยังมิได้แก้ไข ปรับปรุงตามคำแนะนำเท่าที่ควรและยังมีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรอยู่เช่นเดิม จึงได้จัดประชุมพิจารณา และมีความเห็นว่าผูุ้ทธรณ์ไม่มีความตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาดังกล่าว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีหนังสือที่ อบ ๗๙๒๐๑/๗๘๔ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๒ ออกคำสั่งโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้ผูุ้ทธรณ์ระงับเหตุรำคาญภายใน ๑๕ วัน แต่ผูุ้ทธรณ์ยังไม่ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงให้แล้วเสร็จภายในกำหนดได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นจึงมีคำสั่งที่ อบ ๘๙๒๐๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ให้ผูุ้ทธรณ์หยุดดำเนินการ

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือขออุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ โดยมีประเด็นข้อคัดค้าน ข้อมูลและหลักฐาน สรุปความว่า ๑) ขณะที่ออกคำสั่ง สุกรที่เลี้ยงมีน้ำหนักประมาณ ๓๐-๖๐ กิโลกรัมต่อตัว ผูุ้ทธรณ์ยังไม่สามารถย้ายจากเล้าเดิมไปเลี้ยงที่อื่นได้ เพราะต้องใช้เงินลงทุน สร้างโรงเรือนใหม่ ๒) สุกรน้ำหนัก ๓๐-๖๐ กิโลกรัม ตลาดไม่มีความต้องการซื้อเพราะคุณภาพเนื้อ ไม่ได้มาตรฐาน และยังทำให้ผูุ้ทธรณ์ขาดทุนเพิ่ม ๓) ผูุ้ทธรณ์ไม่เคยได้รับคำชี้แนะจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ให้ไปติดต่อขอใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ๔) ผู้ร้องเรียนมิได้มีบ้านพักในพื้นที่ มีแต่เพียงมาสร้างโรงรถไว้ โดยจะเดินทางมาที่โรงรถแห่งนี้เข้ามา-เย็นกลับ และผูุ้ทธรณ์ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามที่คณะกรรมการแนะนำทุกขั้นตอนแล้ว ดังนี้ ๑) ขุดบ่อพักน้ำเสียเพิ่มอีกจำนวน ๑-๒ บ่อ ๒) ใช้สาร จุลินทรีย์ EM ๓) ทำความสะอาดโดยรอบคอกเลี้ยงสุกร ๔) สูบน้ำเสียออกจากบ่อเดิมและตักมูลสุกร ๕) จัดทำ บ่อดักเศษอาหาร ๖) จัดทำลานตากมูลสุกร

เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้มีหนังสือชี้แจงว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกินเพลมีข้อบังคับ ตำบล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้การเลี้ยงสุกรเป็นกิจการที่ต้องควบคุม พร้อมทั้งชี้แจงแก่คำอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น สรุปความว่า ๑) หลังจากรับแจ้งเรื่องร้องเรียน จากอำเภอวารินชำราบ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงระดับตำบลเข้าตรวจสอบ ร่วมกับตัวแทน จากสำนักงานปศุสัตว์อำเภอวารินชำราบและสำนักงานสาธารณสุขอำเภอวารินชำราบ เข้าตรวจสอบข้อเท็จจริง และแนะนำแนวทางในการดำเนินการแก้ไขให้ผูุ้ทธรณ์แล้ว แต่ผูุ้ทธรณ์ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นได้ให้โอกาสและระยะเวลาแก้ไขปรับปรุงเป็นเวลาหลายเดือนแล้ว พร้อมทั้งเข้าตรวจติดตามอีกหลายครั้ง แต่ผูุ้ทธรณ์มิได้แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำเท่าที่ควรและยังมีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรอยู่เช่นเดิม เห็นได้ว่า

ผู้อุทธรณ์ไม่มีความตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาดังที่ได้ให้คำแนะนำไป ๒) กิจการฟาร์มเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์ยังอยู่ในขั้นตอนของการร้องเรียน เนื่องจากมีกลิ่นเหม็นจากมูลสุกรสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนผู้ร้องเรียนและผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง อีกทั้งยังอยู่ในช่วงที่ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหากแก้ไขปรับปรุงตามที่ได้แนะนำเสร็จสิ้นแล้ว เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้กับผู้อุทธรณ์ต่อไป กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินเพลเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ ไว้แล้ว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินเพลยังไม่สามารถออกใบอนุญาตให้ได้ เนื่องจากยังมีปัญหาร้องเรียนอยู่และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ๓) ผู้ร้องเรียนมิได้ใช้สถานที่แห่งนี้พักอาศัยจริง แต่ใช้เป็นสถานที่ทำงาน เก็บวัสดุอุปกรณ์ รถยนต์ รถแม่โคโคร และยานพาหนะต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยได้ใช้ชีวิตประจำวันในการทำงานเช้าถึงเย็น และได้จ้างให้มีบุคคลเฝ้าอยู่ยามทุกวัน จึงเป็นเหตุให้ได้รับกลิ่นเหม็นรบกวนการทำงานดังกล่าว

ศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี ได้มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีอุทธรณ์นี้สรุปความว่า สถานที่เลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์อยู่ห่างจากชุมชนประมาณ ๕๐๐ เมตรและห่างจากโรงเรียนบ้านกุดหวายประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๑ ไร่ เลี้ยงสุกรขุนส่งพ่อค้าที่เข้ามารับซื้อจำนวน ๗๐-๘๐ ตัว ใช้เวลาเลี้ยงประมาณ ๔-๕ เดือนต่อรุ่นขึ้นอยู่กับน้ำหนักของสุกร มีโรงเรือน ๑ โรง มีคนงานดูแล ๒ คน แบ่งพื้นที่ออกเป็นโรงเรือนเลี้ยงสุกรและระบบบำบัดน้ำเสีย ลักษณะโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสุกรเป็นฟาร์มระบบเปิด โครงสร้างทำด้วยเหล็ก เสาทำด้วยปูน หลังคามุงกระเบื้อง ผนังคอกก่อด้วยอิฐบล็อก พื้นคอนกรีต ส่วนหน้าของคอกมีรางรวบรวมน้ำเสียที่เกิดจากการล้างคอกสุกรให้ไหลไปสู่บ่อพักน้ำเสีย ภายในโรงเรือนแบ่งเป็นคอกเลี้ยงสุกรก่ออิฐฉาบปูนจำนวน ๘ คอก ขณะตรวจสอบมีการใช้งานเพียง ๒ คอก ส่วนระบบบำบัดน้ำเสียมีการรวบรวมของเสียด้วยรางระบายน้ำลงสู่บ่อพักเพื่อตกตะกอนจำนวน ๒ บ่อ แต่ละบ่อกว้างประมาณ ๕๐ เซนติเมตร ลึกประมาณ ๑ เมตร ก่อนไหลสู่บ่อรองรับน้ำเสียขนาดกว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ลึก ๔ เมตร และให้ความเห็นว่า สถานประกอบการของผู้อุทธรณ์มีจุดที่ก่อให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญ ๒ จุด จุดแรกบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสุกร เนื่องจากการล้างทำความสะอาดยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ แรงดันน้ำไม่แรงพอที่จะดันสิ่งสกปรกให้ออกจากคอกได้ และการผสม EM ยังไม่ทราบปริมาณการใช้ที่แน่ชัด จุดที่สองคือระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากไม่มีตะแกรงดักสิ่งปฏิกูลทำให้มูลสุกรไหลไปยังบ่อพักทั้ง ๒ บ่อ และบ่อรองรับน้ำเสีย ประกอบกับเมื่อสอบถามผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง พบว่า ได้รับผลกระทบเรื่องกลิ่นเหม็นจากฟาร์มเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์จริง ซึ่งกลิ่นเหม็นอยู่ในระดับ ๗ - ๘ เต็ม ๑๐ โดยจะมีกลิ่นเหม็นรุนแรงในช่วงเย็นและช่วงที่อากาศร้อน

พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ซึ่งเป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินเพลตามข้อบังคับตำบลหนองหินเพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๔ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหินเพล ก. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์...(๒) การเลี้ยงสุกร... และผู้ที่ประกอบกิจการที่อยู่ในการควบคุมตามข้อ ๔ จะต้องยื่นขอใบอนุญาตประกอบกิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ด้วย อีกทั้งข้อ ๗ กำหนดว่า ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามข้อบังคับตำบลนี้ ต้องปฏิบัติตามทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้นๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ... แต่ผู้อุทธรณ์ดำเนินกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต และจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงของศูนย์อนามัยที่ ๑๐ อุบลราชธานี พบว่า การล้างทำความสะอาดสถานประกอบการของผู้อุทธรณ์ยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอ แรงดันน้ำไม่แรงพอที่จะดันสิ่งสกปรกให้ออกจากคอก การผสม EM ยังไม่ทราบปริมาณการใช้ที่แน่ชัด ระบบบำบัดน้ำเสียไม่มีตะแกรงดักสิ่งปฏิกูลทำให้มูลสุกรไหลไปยังบ่อพัก

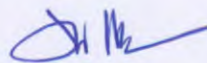
ทั้ง ๒ บ่อ...

ทั้ง ๒ บ่อ และบ่อรองรับน้ำเสีย ส่งผลให้เกิดการสะสมและส่งกลิ่นเหม็นรบกวนผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงจริง อันเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗ (๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ประกอบกับเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้โอกาสแก่ผู้อุทธรณ์แก้ไขปรับปรุงสถานประกอบการแล้วหลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการให้แล้วเสร็จตามระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการฝ่าฝืน พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๓ มาตรา ๔๕ กฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ รวมถึงข้อบังคับตำบลหนองกิงเพล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒

ประเด็นที่สอง คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่ อบ ๘๙๒๐๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๓ ให้หยุดดำเนินการ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พิจารณาแล้วเห็นว่า การประกอบกิจการเลี้ยงสุกรของผู้อุทธรณ์เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุม ตามข้อบังคับตำบลหนองกิงเพล เรื่อง กิจการซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๔ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกิงเพล ก. กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ ๒) การเลี้ยงสุกร อีกทั้งยังเป็นกิจการที่ต้องได้รับอนุญาตตามข้อ ๕ และข้อ ๖ แต่ผู้อุทธรณ์ประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต อีกทั้งยังเป็นการประกอบกิจการที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ตามกฎกระทรวงควบคุมสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๑๑ จนก่อให้เกิด กลิ่นเหม็นรบกวนสร้างความเดือดร้อนให้แก่ผู้ที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงจริง เจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ให้โอกาส ในการแก้ไขเป็นระยะเวลาพอสมควร แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถแก้ไขปัญหากลิ่นเหม็นจากการดำเนินการได้ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “ในกรณีที่ปรากฏว่า ผู้ดำเนินงานกิจการใด ๆ ตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับ การดำเนินการกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำเนินการนั้นแก้ไขหรือปรับปรุงให้ถูกต้องได้ และถ้าผู้ดำเนินการไม่แก้ไข หรือถ้าการดำเนินการนั้นจะก่อให้เกิดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าจะเกิดอันตราย อย่างร้ายแรง ต่อสุขภาพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินการนั้นไว้ทันทีเป็นการ ชั่วคราวจนกว่า จะเป็นที่น่าพอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจากอันตรายแล้วก็ได้” การกระทำของผู้อุทธรณ์ ถือเป็นการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง ดังนั้น คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ที่ อบ ๘๙๒๐๑/๕๗ จึงชอบด้วยกฎหมาย

ด้วยเหตุดังกล่าวข้างต้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๖/๒ แห่งพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มีคำสั่งให้ยกอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น อบ ๘๙๒๐๑/๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๒

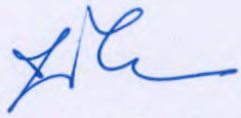

(นางพรรณพิมล วิบุลากร)

อธิบดีกรมอนามัย

ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

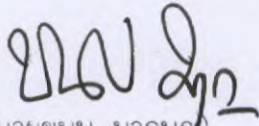
ลายมือชื่อกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

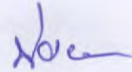
(นายพิทยา ปราโมทย์วรพันธุ์)
ผู้แทนกรมควบคุมมลพิษ
กรรมการ

(นายบุญฤกษ์ บินประสงค์)
ผู้แทนกรมปศุสัตว์
กรรมการ

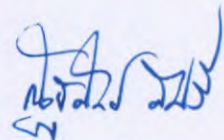
(นายชนบ มากบุญ)
ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง
กรรมการ

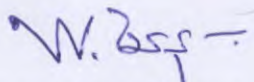
(นางปิยธิดา ศุภรัตน์ชาติพันธุ์)
ผู้แทนกรมโรงงานอุตสาหกรรม
กรรมการ

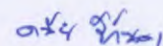
(นายพิศิษฐ์ วัฒนสมบูรณ์)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายณัฐศักดิ์ ดีศรี)
ผู้แทนกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กรรมการ

(นางพรพรรณ ไม่สุพร)
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(นายแพทย์ดนัย ธีวันดา)
รองอธิบดีกรมอนามัย
กรรมการและเลขานุการ